24/09/2019

Πώς πήρε το όνομά της η Παναγία η Μυρτιδιώτισσα;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Παναγία η Μυρτιδιώτισσα ονομάζεται η εικόνα της Παναγίας που βρέθηκε στα Κύθηρα πιθανώς τον 14ο αιώνα. Έχει αυτό το προσωνύμιο γιατί αναφέρεται από την παράδοση ότι την βρήκε ένας βοσκός σε μια τοποθεσία γεμάτη με μυρτιές. Σήμερα με το όνομα αυτό ονομάζονται εκκλησίες, μονές, και γενικά οι εικόνες με παράσταση της Παναγίας με μυρτιές.

Η εικόνα φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Μυρτιδίων στα Κύθηρα.

Στις 24 Σεπτεμβρίου, 40 ημέρες μετά την Κοίμηση της Θεοτόκου, εμφανίστηκε η Παναγία στον βοσκό και του είπε να ψάξει για την εικόνα που είχε έρθει σε εκείνο το μέρος πολλά χρόνια πριν.

Ο βοσκός έπεσε στο έδαφος, γεμάτος δέος, προσευχόμενος προς τη Θεοτόκο. Μόλις σηκώθηκε και γύρισε, είδε την εικόνα στα κλαδιά μιας μυρτιάς. Κλαίγοντας από χαρά, έφερε την εικόνα σπίτι του και είπε σε όλους τους φίλους και συγγενείς την ιστορία της ανεύρεσής της. Όταν ξύπνησε την επόμενη μέρα η εικόνα έλειπε, και ο βοσκός φοβήθηκε μήπως είχε κλαπεί. Με βαριά καρδιά γύρισε με τα πρόβατά του στον τόπο της ανεύρεσης, αλλά εκεί είδε πάλι την εικόνα στα κλαδιά της μυρτιάς όπου την είχε πρωτοβρεί. Δοξάζοντας τον Θεό την πήρε πάλι σπίτι του, αλλά τη νύχτα η εικόνα εξαφανίστηκε όπως και την πρώτη φορά.

Όταν η εξαφάνιση και επανεμφάνιση της εικόνας συνέβη και τρίτη φορά, κατάλαβε ότι ήταν θέλημα της Μητέρας του Θεού η εικόνα να παραμείνει εκεί που είχε πρωτοβρεθεί.

Η ανέγερση του ναού και το μεγάλο θαύμα
Μια μικρή εκκλησία χτίστηκε εκεί όπου βρέθηκε η εικόνα και ονομάστηκε Μυρτιδιώτισσα. Το κτήριο μεγάλωσε με τα χρόνια, και πολλά θαύματα λέγεται πως συνέβησαν εκεί.

Στο τέλος του 16ου αιώνα ο Θεόδωρος Κουμπριανός, ένας απόγονος του βοσκού που βρήκε την εικόνα, ζούσε στο χωριό Κουσουμάρι. Ήταν παράλυτος, αλλά πίστευε ακράδαντα ότι η Μητέρα του Θεού θα τον θεράπευε. Κάθε χρόνο, στις 24 Σεπτεμβρίου, έστελνε ένα μέλος της οικογένειάς του να ανάψει ένα κερί στη χάρη Της γι’ αυτόν. Μια χρονιά ζήτησε να τον πάνε μέχρι εκεί, για να την προσκυνήσει ο ίδιος. Κατά τη διάρκεια της αγρυπνίας ακούστηκε έντονος θόρυβος από την κατεύθυνση της θάλασσας. Το εκκλησίασμα έτρεξε να φύγει, πιστεύοντας ότι επιτίθενταν πειρατές. Ο παραλυτικός ζήτησε τη βοήθεια της Παναγίας, κι έξαφνα άκουσε μια φωνή από την εικόνα να του λέει να σηκωθεί και να τρέξει να σωθεί.

Σηκώθηκε, περπάτησε, σύντομα άρχισε να τρέχει και πρόφτασε τους συγγενείς του, που καταχάρηκαν βλέποντας το θαύμα.

Ο θόρυβος δεν προερχόταν από επιδρομή πειρατών, και όλοι τότε κατάλαβαν ότι ο θόρυβος ήταν σημείο της Θείας Πρόνοιας, ώστε ο παραλυτικός να μείνει μόνος του στην εκκλησία με την εικόνα. Από τότε η οικογένεια του Κουμπριανού γιόρταζε την ημέρα της γιορτής της Μυρτιδιώτισσας με ιδιαίτερη λαμπρότητα σε ανάμνηση του θαύματος.